

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2015. január 13.*

„Fellebbezés — 2008/50/EK irányelv — A környezeti levegő minőségéről és a Tisztább levegőt Európának elnevezésű programról szóló irányelv — A nitrogén-dioxid éves határértékének elérését érintően meghatározott határidő elhalasztásának és a részecske-határértékek (PM10) alkalmazására vonatkozó kötelezettség alóli mentességnek a Holland Királyság általi bejelentésével kapcsolatos határozat — E határozat belső felülvizsgálata iránt az 1367/2006/EK rendelet rendelkezései alapján benyújtott kérelem — A kérelmet elfogadhatatlannak nyilvánító bizottsági határozat — Egyedi hatályú intézkedés — Aarhusi Egyezmény — Az 1367/2006/EK rendeletnek az ezen egyezményre tekintettel való érvényessége”

A C-401/12. P–C-403/12. P. sz. egyesített ügyekben,

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: M. Moore és K. Michoel, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg),

az **Európai Parlament** (képviselik: L. Visaggio és G. Corstens, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg),

az **Európai Bizottság** (képviselik: J.-P. Keppenne, P. Oliver, P. Van Nuffel, G. Valero Jordana és S. Boelaert, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

fellebbezőknek,

támogatja őket:

a **Cseh Köztársaság** (képviseli: D. Hadroušek, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó a fellebbezési eljárásban,

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2012. augusztus 24-én (C-401/12. P. és C-402/12. P.) és 2012. augusztus 27-én (C-403/12. P.) benyújtott három fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

a **Vereniging Milieudefensie** (székhelye: Amszterdam [Hollandia]),

a **Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht** (székhelye: Utrecht [Hollandia])

(képviseli őket: A. van den Biesen advocaat)

felperesek az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: holland.

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, K. Lenaerts elnökhelyettes, A. Tizzano, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, A. Ó Caoimh és J.-C. Bonichot (előadó) tanácselnökök, E. Levits, C. Toader, M. Berger, A. Prechal, E. Jarašiūnas és C. G. Fernlund bírák,

főtanácsnok: N. Jääskinen,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. december 10-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2014. május 8-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezéseikben az Európai Unió Tanácsa, az Európai Parlament és az Európai Bizottság az Európai Unió Törvényszéke Vereniging Milieudefensie és Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht kontra Bizottság ítéletének (T-396/09, EU:T:2012:301; a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kérik, amelyben a Törvényszék helyt adott a Vereniging Milieudefensie és a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht arra vonatkozó kérelmének, hogy semmisítse meg a 2009. július 28-i C(2009) 6121 bizottsági határozatot (a továbbiakban: vitatott határozat), mely határozat elfogadhatatlanság miatt elutasította a felperesek arra irányuló kérelmeit, hogy a Bizottság vizsgálja felül a környezeti levegő minőségéről és a Tisztább levegőt Európának elnevezésű programról szóló, 2008. május 21-i 2008/50/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (HL L 152., 1. o.) előírt kötelezettségek tekintetében a Holland Királyságnak ideiglenes eltérést engedélyező, 2009. április 7-i C(2009) 2560 végleges határozatát.

Jogi háttér

Az Aarhusi Egyezmény

- 2 A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezmény (kihirdette a 2001. évi LXXXI. törvény, a továbbiakban: Aarhusi Egyezmény), amelyet 1998. június 25-én írtak alá Aarhusban, és amelyet az Európai Közösség nevében a 2005. február 17-i 2005/370/EK tanácsi határozat (HL L 124., 1. o.) hagyott jóvá, „Az egyezmény célja” című 1. cikkében a következőket mondja ki:

„A jelen és jövő generációkban élő minden egyén azon jogának védelme érdekében, hogy egészségének és jólétének megfelelő környezetben éljen, ezen egyezményben részes valamennyi Fél garantálja a nyilvánosság számára a jogot az információk hozzáférhetőségéhez, a döntéshozatalban való részvételhez és az igazságszolgáltatás igénybevételéhez a környezetvédelmi ügyekben a jelen Egyezmény rendelkezései szerint.”

- 3 Az említett egyezmény 9. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Valamennyi Fél biztosítja nemzeti jogszabályainak keretein belül, hogy amennyiben valamely személy úgy tekinti, hogy a 4. cikk értelmében benyújtott információigényét figyelmen kívül hagyták, teljes mértékben vagy részben helytelen módon [helyesen: jogellenesen] elutasították, nem kielégítő

választ adtak, vagy bármely más módon azzal kapcsolatosan úgy jártak el, hogy az nem volt összhangban e cikk előírásaival [helyesen: vagy azt más módon nem e cikk rendelkezéseinek megfelelően intézték], legyen lehetősége bíróság előtt vagy bármely más, a törvény által létrehozott független és pártatlan testület előtt felülvizsgálati eljárást kérni.

Amennyiben a részt vevő Fél az előző albekezdés értelmében bíróság általi felülvizsgálatot biztosít, biztosítania kell egyúttal a hatóság általi felülvizsgálat vagy a bíróságtól eltérő egyéb független és pártatlan testület általi felülvizsgálat lehetőségét e személy számára a törvény által létesített soron kívüli eljárás lehetőségével együtt, amely díjmentes, vagy csekély költséggel jár.

Az e bekezdés [helyesen: ezen (1) bekezdés] értelmében hozott végleges döntések kötelező érvényűek az információval rendelkező hatóság számára [helyesen: végső határozatok az információt birtokló hatóságokra nézve kötelezőek]. Az indokolást írásban kell rögzíteni, legalább azokban az esetekben, amelyekben az e bekezdésben leírt eljárás során az információhoz való hozzájutást megtagadták [helyesen: Írásos indokolást kell adni legalább azokban az esetekben, amikor az információhoz jutást e cikk értelmében tagadják meg].

(2) Valamennyi Fél, nemzeti jogszabályainak keretein belül, biztosítja az érintett nyilvánosság azon tagjai számára, akik

- a) kellő érdekeltséggel bírnak a döntésben [helyesen: kellő mértékben érdekeltek] vagy, alternatívan
- b) jogaik sérülését állítják, amennyiben a Fél közigazgatási eljárási törvénye ennek fennállását előfeltételként szabja

a felülvizsgálati eljárás hozzáférhetőségét bíróság és/vagy más, a jogszabályok által kijelölt független és pártatlan testület előtt, hogy megtámadják bármely döntés, intézkedés vagy mulasztás anyagi vagy eljárási törvényességét, mely ütközik a 6. cikk rendelkezéseivel, és amennyiben a nemzeti jog így rendelkezik, a jelen Egyezmény más releváns rendelkezéseivel, nem csorbítva a (3) bekezdés érvényét [helyesen: a bíróság, és/vagy más, a jogszabályok által kijelölt független és pártatlan testület előtti, arra irányuló jogorvoslati eljáráshoz való jogot, hogy vitassák egyfelől – amennyiben a nemzeti jog így rendelkezik – az Egyezmény 6. cikke rendelkezéseinek, másfelől – az alábbi (3) bekezdés sérelme nélkül – más releváns rendelkezéseinek hatálya alá tartozó határozatok, intézkedések vagy mulasztások anyagi vagy eljárási jogszerűségét],

A kellő érdek és a jogsérelem fogalmát a nemzeti jogszabályok követelményeivel, valamint azzal a céllal összhangban kell meghatározni, miszerint ezen Egyezmény hatálya alatt [helyesen: az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó ügyekben] az érintett nyilvánosság kapjon széles körű hozzáférési lehetőséget az igazságszolgáltatáshoz [helyesen: nyilvánosságot széles körben illesse meg az igazságszolgáltatáshoz való jog]. E célból a 2. cikk (5) bekezdésében írt követelményeknek megfelelő, nem kormányzati szervezet kellő érdekléssel rendelkezőnek minősül a fenti a) albekezdés céljára [helyesen: a fenti a) pont értelmében vett kellő érdekléssel rendelkezőnek minősül]. Ugyanezen szervezetek a fenti b) albekezdésben megfogalmazott jogokkal rendelkező szervezeteknek minősülnek [helyesen: E szervezet továbbá olyan szervezetnek minősül, amelynek a fenti b) pont értelmében jogai sérülhetnek].

Ezen bekezdés rendelkezései, ahol ezt a nemzeti szabályozás előírja, nem zárhatják ki azon követelményt, amely egy adminisztratív hatóság előtti felülvizsgálati eljárásnak az ügy jogi útra terelése előtti megindítására és lefolytatására vonatkozik [helyesen: E (2) bekezdés rendelkezései nem zárják ki a közigazgatási hatóság előtti előzetes jogorvoslati kérelem benyújtásának lehetőségét, illetve nem mentesítenek a belső jogban adott esetben előírt azon kötelezettség alól, hogy a bírósági eljárás megindítása előtt ki kell méríteni a közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket].

(3) A fenti (1) és (2) bekezdésben tárgyalt felülvizsgálati eljárások szabályainak csorbítása nélkül valamennyi Fél biztosítja, hogy a nyilvánosság azon tagjai számára, akik a nemzeti jogrendszerben lefektetett kritériumoknak, amennyiben vannak ilyenek, megfelelnek, a közigazgatási és bírói eljárásokhoz való hozzáférés biztosított legyen, hogy megtámadhassák magánszemélyek és hatóságok olyan lépéseit és mulasztásait, amelyek ellentmondanak a környezetre vonatkozó nemzeti jog rendelkezéseinek [helyesen: Ezenfelül a fenti (1) és (2) bekezdésben szereplő jogorvoslati eljárások sérelme nélkül valamennyi Fél biztosítja a nyilvánosság azon tagjai számára, akik a nemzeti jogban meghatározott kritériumoknak – amennyiben vannak ilyenek – megfelelnek, a magánszemélyek és hatóságok olyan intézkedései vagy mulasztásai megtámadására irányuló közigazgatási vagy bírósági eljáráshoz való jogot, amelyek sértik a környezetre vonatkozó nemzeti jogi rendelkezéseket].

(4) Az (1) bekezdés kiegészítéseképpen és annak korlátozása nélkül, [helyesen: Ezenfelül az (1) cikk sérelme nélkül] az (1), (2), és (3) bekezdésben jelzett eljárások elégséges és hatékony jogorvoslatot kell, hogy biztosítsanak, többek között, amennyiben szükséges, a vitatott tevékenység felfüggesztése árán, méltányos, időszerű és nem kizáró módon költséges eljárást követve. Ezen cikk értelmében hozott döntéseket írásban kell megadni vagy rögzíteni. A bírósági határozatokat, és amikor lehetséges, egyéb testületek határozatait a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

(5) A 9. cikk rendelkezései hatékonyságának további erősítése érdekében valamennyi Fél biztosítja a nyilvánosság tájékoztatását a közigazgatási és jogi felülvizsgálati eljárások hozzáférhetőségéről [helyesen: a közigazgatási és bíróság előtti jogorvoslati lehetőségekről], és megvizsgálja olyan megfelelő mechanizmusok létesítésének lehetőségét, amelyeknek keretében segítséget nyújtanának az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést akadályozó pénzügyi és egyéb korlátok elmozdításához vagy csökkentéséhez [helyesen: és gondoskodik olyan segítségnyújtási mechanizmusok létesítéséről, amelyek célja az igazságszolgáltatáshoz való jogot csorbító pénzügyi vagy egyéb korlátok elmozdítása, illetve csökkentése].”

Az 1367/2006/EK rendelet

- 4 A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 264., 13. o.) a (18) preambulumbekkezdésében a következőket mondja ki:

„Az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdése előírja a bírósági és egyéb felülvizsgálati eljárásokhoz való jogot a magánszemélyek és hatóságok olyan jogi aktusainak vagy mulasztásainak megtámadására, amelyek sértik a környezetre vonatkozó jogi rendelkezéseket. Az igazságszolgáltatáshoz való jogra vonatkozó rendelkezéseknek összhangban kell lenniük [az EK-]Szerződéssel. Ebben az összefüggésben helyénvaló, hogy e rendelet kizárólag a hatóságok jogi aktusaira és mulasztásaira vonatkozzon.”

- 5 Az említett rendelet 1. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„E rendelet célja, hogy hozzájáruljon [az Aarhusi Egyezmény] alapján fennálló kötelezettségek végrehajtásához, az egyezmény rendelkezéseinek közösségi intézményekre és szervekre történő alkalmazását szolgáló szabályok meghatározása által, különösen a következő eszközökkel:

[...]

- d) környezeti ügyekben az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosítása közösségi szinten az e rendelet által megállapított feltételek szerint.”

- 6 Ugyanezen rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja a következőképpen határozza meg az „igazgatási aktus” fogalmát:

„közösségi intézmény vagy szerv által hozott, egyedi hatállyal, valamint környezetvédelmi jogon alapuló, jogilag kötelező és külső hatással bíró intézkedés”.

- 7 Az 1367/2006 rendelet „Igazgatási aktusok belső felülvizsgálata iránti kérelmek” című 10. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„Bármely, a 11. cikkben foglalt feltételeknek megfelelő nem kormányzati szervezet jogosult belső felülvizsgálat iránti kérelmet benyújtani azon közösségi intézményhez vagy szervhez, amely a környezetvédelmi jog alapján igazgatási aktust fogadott el, vagy – feltételezett igazgatási mulasztás esetén – el kellett volna fogadnia.”

A 2008/50 irányelv

- 8 A 2008/50 irányelv 22. cikke a következőket írja elő:

„(1) Amennyiben egy adott zónában vagy agglomerációban a nitrogén-dioxidra vagy a benzolra vonatkozó határértékeknek való megfelelés nem teljesíthető a XI. mellékletben meghatározott határidőig, a tagállam ezen határidőket legfeljebb öt évvel meghosszabbíthatja az adott zóna vagy agglomeráció tekintetében, feltéve, hogy azon zóna vagy agglomeráció vonatkozásában, amelyre a halasztás vonatkozik, a 23. cikknek megfelelően levegőminőségi terv készül; a levegőminőséggel kapcsolatos ezen tervet a XV. melléklet B. szakaszában felsorolt, az érintett szennyező anyagokkal kapcsolatos információkkal kell kiegészíteni, valamint a tervnek be kell mutatnia, hogy milyen módon valósítja meg a határértékek betartását az új határidő előtt.

(2) Amennyiben egy adott zónában vagy agglomerációban a PM₁₀ vonatkozásában a XI. mellékletben meghatározott határértékeket a helyszínre jellemző terjedési jellegzetességek, a kedvezőtlen időjárási viszonyok vagy az országhatárokon áttérjedő jelleg miatt nem lehet teljesíteni, a tagállamok 2011. június 11-ig mentesülnek ezen határértékek alkalmazásának kötelezettsége alól, feltéve, hogy teljesítik az (1) bekezdésben meghatározott feltételeket, és a tagállam igazolja, hogy nemzeti, regionális és helyi szinten minden szükséges intézkedést meghoztak a határidők betartása érdekében.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazása esetén a tagállamok biztosítják, hogy az egyes szennyező anyagokra vonatkozó határértéket ne lépjék túl az érintett szennyező anyagokra vonatkozó, a XI. mellékletben meghatározott maximális tűréshatárnál nagyobb értékkel.

(4) A tagállamok értesítik a Bizottságot arról, hogy véleményük szerint hol alkalmazandó az (1) és a (2) bekezdés, valamint továbbítják az (1) bekezdésben említett levegőminőségi tervet, beleértve a Bizottság számára annak megvizsgálásához szükséges, valamennyi vonatkozó információt is, hogy a megfelelő feltételeket teljesítették-e. A Bizottság a vizsgálatában figyelembe veszi a tagállamok által tett intézkedéseknek a tagállamokban a környezeti levegő minőségére gyakorolt jelenlegi és jövőbeni becsült hatását, valamint a jelenlegi közösségi intézkedések és a Bizottság által a későbbiekben javasolt, tervezett közösségi intézkedések környezeti levegő minőségére gyakorolt becsült hatását.

Amennyiben a Bizottság az értesítés kézhezvételétől számított kilenc hónapon belül nem emel kifogást, az (1) vagy a (2) bekezdés alkalmazásának megfelelő feltételeket teljesítettnek kell tekinteni.

A Bizottság – kifogások esetén – arra kötelezheti a tagállamokat, hogy azok új levegőminőségi terveket biztosítsanak, vagy a meglévőket igazítsák ki.”

A jogvita előzményei

- 9 A Holland Királyság 2008. július 15-én a 2008/50 irányelv 22. cikkének megfelelően kilenc zónát érintően halasztást jelentett be a Bizottságnak a nitrogén-dioxid éves határértékének elérését érintően meghatározott határidő vonatkozásában, valamint mentességet jelentett be az azon éves és napi határértékek alkalmazására vonatkozó kötelezettség alól, amelyeket azon részecskékre vonatkozóan határoztak meg, amelyek 50%-os leválasztási határfokkal áthaladnak egy méretszelektív bemenőnyíláson 10 µm aerodinamikai átmérő esetén.
- 10 A Bizottság 2009. április 7-én a C(2009) 2560 végleges határozat meghozatalával elfogadta ezt a halasztást.
- 11 A 2009. május 18-i levelében a Vereniging Milieudéfensie, egy holland jog szerinti egyesület, melynek célja a környezetvédelem és a levegő minőségének a javítása Hollandiában, és a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, egy holland jog szerinti alapítvány, mely tevékenységének célja az utrechti (Hollandia) régióbeli levegőszennyezés elleni küzdelem, az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése értelmében e határozat belső felülvizsgálata iránti kérelmet nyújtott be a Bizottsághoz.
- 12 A vitatott határozatban a Bizottság ezt a kérelmet mint elfogadhatatlant arra hivatkozva utasította el, hogy a C(2009) 2560 végleges határozat nem egyedi hatályú intézkedés, következésképpen nem tekinthető az 1367/2006 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében vett „igazgatási aktusnak”, amely az e rendelet 10. cikkében meghatározott belső felülvizsgálati eljárás tárgyát képezheti.

A Törvényszék előtti kereset és a megtámadott ítélet

- 13 A Törvényszék Hivatalához 2009. október 6-án benyújtott keresetlevéllel a Vereniging Milieudéfensie és a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht a vitatott határozat megsemmisítését kérték.
- 14 A Holland Királyság, a Parlament és a Tanács a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozott.
- 15 A megtámadott ítéletben a Törvényszék helyt adott a megsemmisítés iránti kérelemnek.
- 16 A Törvényszék mint elfogadhatatlant elutasította a felperesek arra vonatkozó kérelmét, hogy a Törvényszék kötelezze a Bizottságot arra, hogy érdemben bírálja el az említett belső felülvizsgálat iránti kérelmet, és e tekintetben tűzzön ki számára határidőt.
- 17 A Törvényszék továbbá mint megalapozatlant elutasította az elsőfokú eljárás felpereseinek arra alapított első jogalapját, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott határozatot olyan általános hatályú intézkedésnek minősítette, amely nem tekinthető az 1367/2006 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében vett igazgatási aktusnak, következésképpen nem képezheti az e rendelet 10. cikkének (1) bekezdése szerinti belső felülvizsgálat iránti kérelem tárgyát. Ezzel szemben a Törvényszék helyt adott a másodlagosan felhozott, arra alapított második jogalapnak, hogy ez utóbbi rendelkezés jogellenes, mivel összeegyeztethetetlen az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdésével.
- 18 Miután a megtámadott ítélet 51. és 52. pontjában emlékeztetett arra, hogy mint minden olyan nemzetközi megállapodás, amelynek az Európai Unió szerződő fele, az Aarhusi Egyezmény elsőbbséget élvez a másodlagos uniós jogi aktusokkal szemben, a Törvényszék ugyanezen ítélet 53. pontjában kifejtette, hogy az uniós bíróság valamely rendeleti rendelkezés érvényességét csak akkor vizsgálhatja valamely nemzetközi szerződés tekintetében, ha ez utóbbi természetével, illetve rendszerével az nem ellentétes, és ha annak a rendelkezései egyébként a tartalmuk vonatkozásában feltétel nélkülinek és kellően pontosnak tűnnek.

- 19 Ugyanakkor a Bíróság Fediol kontra Bizottság ítéletére (70/87, EU:C:1989:254) és Nakajima kontra Tanács ítéletére (C-69/89, EU:C:1991:186) hivatkozva kifejtette, hogy a Bíróság már kimondta, hogy az ő feladata az uniós jogi aktus jogszerűségének valamely nemzetközi megállapodás azon rendelkezéseire tekintettel történő felülvizsgálata, amelyek a jogalanyokat nem jogosítják fel arra, hogy a bíróság előtt azokra hivatkozzanak, amennyiben az Unió e megállapodás keretében vállalt konkrét kötelezettségét kívánja végrehajtani, vagy ha a másodlagos jogi aktus kifejezetten az e megállapodásban foglalt, konkrét rendelkezésekre hivatkozik. A Törvényszék a megtámadott ítélet 54. pontjában megállapította, hogy az uniós bíróságnak lehetőséggel kell rendelkeznie arra, hogy valamely rendelet jogszerűségét valamely nemzetközi szerződésre tekintettel felülvizsgálja, ha e rendelet az ezen megállapodás által az uniós intézményekre rótt kötelezettség végrehajtására irányul.
- 20 A Törvényszék a megtámadott ítélet 57. és 58. pontjában arra az álláspontra helyezkedett, hogy a jelen ügyben ezek a feltételek teljesülnek, egyrészt mivel az elsőfokú eljárás felperesei, akik a megállapodás rendelkezéseinek közvetlen hatályára nem hivatkoztak, az EK 241. cikk alapján közvetett módon az 1367/2006 rendelet valamely rendelkezésének érvényességét vitatták az Aarhusi Egyezményre tekintettel, másrészt pedig, mivel ezt a rendeletet az Uniónak az egyezmény 9. cikkének (3) bekezdésében meghatározott nemzetközi kötelezettségeinek való megfelelés érdekében fogadták el, amint ez a rendelet 1. cikkének (1) bekezdéséből, valamint (18) preambulumbekkezdéséből következik.
- 21 A Törvényszék a megtámadott ítélet 69. pontjában megállapította, hogy az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése, mivel a belső felülvizsgálati eljárást kizárólag az „igazgatási aktusok” tekintetében írja elő, amelyeket ugyanezen rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja „egyedi hatályú intézkedéseként” határoz meg, nem egyeztethető össze az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdésével.
- 22 Következésképpen a Törvényszék a vitatott határozatot megsemmisítette.

A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

- 23 A 2012. augusztus 24-én benyújtott fellebbezésében (C-401/12 P. sz. ügy) a Tanács arra kéri a Bíróságot, hogy helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, az elsőfokú eljárás felpereseinek keresetét teljes egészében utasítsa el, és ez utóbbiakat kötelezze a költségek viselésére.
- 24 A 2012. augusztus 24-én benyújtott fellebbezésében (C-402/12. P. sz. ügy) a Parlament arra kéri a Bíróságot, hogy helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, az említett felek keresetét teljes egészében utasítsa el, és ez utóbbiakat kötelezze a költségek viselésére.
- 25 A 2012. augusztus 27-én benyújtott fellebbezésében (C-403/12. P. sz. ügy) a Bizottság arra kéri a Bíróságot, hogy helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, ugyanezen felek keresetét teljes egészében utasítsa el, valamint ez utóbbiakat kötelezze az elsőfokú eljárásban és a fellebbezési eljárásban felmerült költségek viselésére.
- 26 A Bíróság elnöke a 2012. november 21-i végzésével az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélethozatal céljából egyesítette a C-401/12. P.-C-403/12. P. sz. ügyeket.
- 27 2013. február 28-án a Vereniging Milieudefensie és a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht válaszbeadványt nyújtott be a fellebbezésre, amelyben arra kérik a Bíróságot, hogy utasítsa el a fellebbezést, és a Tanácsot, a Parlamentet és a Bizottságot kötelezze az elsőfokú eljárásban, illetve a fellebbezési eljárásban felmerült költségeik viselésére.
- 28 Csatlakozó fellebbezést is benyújtottak, amelyben arra kérik a Bíróságot, hogy helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, valamint semmisítse meg a vitatott határozatot, és az elsőfokú eljárás alpereseit kötelezze az elsőfokú eljárásban, illetve a fellebbezési eljárásban felmerült költségeik viselésére.

A fellebbezésekről

A csatlakozó fellebbezésről

A felek érvei

- 29 A Vereniging Milieudefensie és a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht azzal érvelnek, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletben tévesen alkalmazta a jogot, mivel elmulasztotta elismerni az Aarhusi Egyezmény 9. cikke (3) bekezdésének közvetlen hatályát, legalábbis annyiban, amennyiben meghatározza, hogy az „aktusok”, amelyek sértik a környezetre vonatkozó nemzeti jogi rendelkezéseket, jogorvoslat tárgyát kell, hogy képezhessék, és mivel – következképpen – az 1367/2006 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének az említett egyezmény e rendelkezése tekintetében vett jogszerűségének felülvizsgálatát megtagadta.
- 30 A Tanács, a Parlament és a Bizottság úgy véli, hogy a csatlakozó fellebbezést mint elfogadhatatlant el kell utasítani azon az alapon, hogy a felhozott jogalap valójában a megtámadott ítélet indokolása egy részének vitatására irányul, nem pedig a megoldására, úgyhogy a Bíróság eljárási szabályzatának 178. cikkében meghatározott követelményeknek nem felel meg.
- 31 A Tanács, a Parlament és a Bizottság másodlagosan azt állítja, hogy a felhozott jogalap mindenesetre megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

- 32 Meg kell jegyezni, hogy a Bíróság eljárási szabályzata 169. cikkének (1) bekezdése és 178. cikkének (1) bekezdése értelmében minden fellebbezésnek – akár fellebbezés, akár csatlakozó fellebbezés – a Törvényszék határozata rendelkező részében szereplő döntésének egészben vagy részben történő hatályon kívül helyezésére kell irányulnia.
- 33 A jelen ügyben a Vereniging Milieudefensie és a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht a Törvényszék előtt a kereseti kérelmeiknek megfelelően elérték a vitatott határozat megsemmisítését. A csatlakozó fellebbezésüknek, amely valójában csupán az Aarhusi Egyezmény 9. cikke (3) bekezdése hivatkozhatóságának elemzésére vonatkozó indokolás megváltoztatására irányul, tehát nem lehet helyt adni (lásd analógia útján a fellebbezés vonatkozásában: Al-Aqsa kontra Tanács és Hollandia kontra Al-Aqsa ítélet, C-539/10 P és C-550/10 P, EU:C:2012:711, 43–45. pont).
- 34 A fentiekből következik, hogy a csatlakozó fellebbezést mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

A fellebbezésekről

- 35 A Tanács, a Parlament és a Bizottság elsősorban azzal érvelnek, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdésére hivatkozni lehet az 1367/2006 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének az e rendelkezéssel való összeegyeztethetőségének értékelése érdekében.
- 36 Másodlagosan azzal érvelnek, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy az említett egyezmény 9. cikkének (3) bekezdését sérti egy olyan rendelkezés, mint az említett rendelet 10. cikkének (1) bekezdése.

A fellebbezések első jogalapjáról

A felek érvei

- 37 A Tanács azt állítja, hogy az a két eset, amelyben a Bíróság elismerte annak lehetőségét, hogy egy magánszemély valamely nemzetközi egyezmény olyan rendelkezéseire hivatkozzon, amelyek nem felelnek meg a valamely uniós jogi aktus rendelkezései érvényessége értékelésének érdekében való hivatkozhatósághoz megkövetelt feltétel nélküliség és kellő pontosság feltételének, kivételes és a jelen ügy tárgyát képező eset semmiképpen sem felel meg annak.
- 38 Egyrészt ugyanis a Fediol kontra Bizottság ítéletben (EU:C:1989:254) elfogadott megoldást az ítélet alapjául szolgáló ügy sajátos körülményei indokolják, amelyben a szóban forgó rendelet az érdekelt gazdasági szereplőket feljogosította arra, hogy az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (a továbbiakba: GATT) szabályaira hivatkozzanak. Egyébiránt ez a megoldás nem hivatott arra, hogy ezen egyezmény konkrét hatályán kívüli helyzetekre alkalmazzák.
- 39 Másrészt a Nakajima kontra Tanács ítélet (EU:C:1991:186) alapján kialakult ítélkezési gyakorlatot illetően a Tanács úgy véli, hogy csakis arra az esetre vonatkozik, amikor az Unió szándéka a GATT keretében felvállalt konkrét kötelezettség teljesítésére irányul, ami szintén nem valósul meg a jelen ügyben.
- 40 A Parlament és a Bizottság lényegében hasonló érveket hoz fel.
- 41 A Fediol kontra Bizottság ítéletet (EU:C:1989:254) illetően a Bizottság hozzáteszi, hogy az csakis arra az esetre vonatkozik, amikor az uniós jogi aktus kifejezetten a GATT bizonyos rendelkezéseire utal.
- 42 A Nakajima kontra Tanács ítéletet (EU:C:1991:186) illetően úgy véli, hogy azt nem lehet úgy értelmezni, hogy az lehetővé teszi a nemzetközi megállapodásra tekintettel az azt adott esetben végrehajtó valamennyi uniós jogi aktus felülvizsgálatát. Egy ilyen felülvizsgálat lefolytatásához az szükséges, hogy az uniós jogi aktus a nemzetközi megállapodás közvetlen és kimerítő végrehajtásának minősüljön, és a nemzetközi megállapodásban meghatározott, kellően világos és pontos kötelezettségre vonatkozzon; a jelen ügyben pedig nem erről van szó.
- 43 A Parlament azzal érvel, hogy a Fediol kontra Bizottság ítélet (EU:C:1989:254) csakis arra az esetre vonatkozik, amikor valamely másodlagos jogi aktus kifejezetten utal valamely nemzetközi megállapodás bizonyos rendelkezéseire, úgy hogy ez nem e rendelkezésekre való egyszerű hivatkozásnak, hanem ezek beépítésének minősül. Következésképpen a Törvényszék e feltételnek a jelen ügyben teljesítettnek nyilvánításához nem támaszkodhatott az 1367/2006 rendelet (18) preambulumbekzdésére, amely az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdését csupán leírja. Egyébiránt a Bíróság ezen ítélkezési gyakorlatából mindenesetre az következik, hogy amennyiben valamely uniós rendelkezés magában foglalja valamely nemzetközi megállapodás rendelkezéseit, erre csakis a rendelet alapján elfogadott jogi aktusok érvényességének, nem pedig magának a rendelet érvényességének felülvizsgálata érdekében lehet hivatkozni.
- 44 A Nakajima kontra Tanács ítéletet (EU:C:1991:186) illetően a Parlament azt állítja, hogy az ebben az ítéletben elfogadott megoldás arra az esetre vonatkozik, amikor valamely másodlagos jogi aktus valamely olyan nemzetközi megállapodásban rögzített konkrét kötelezettség végrehajtására irányul, amely keretében az Unió egy meghatározott módon köteles fellépni, és nem rendelkezik mérlegelési mozgástérrel. Márpedig a „kötelezettségek”, amelyekre a Törvényszék a megtámadott ítélet 58. pontjában utal, nem a Nakajima kontra Tanács ítélet (EU:C:1991:186) értelmében vett „konkrét” kötelezettségek, mivel az Aarhusi Egyezmény szerződő felei széles mérlegelési mozgástérrel

rendelkeznek az ezen egyezmény 9. cikkének (3) bekezdésében meghatározott „közigazgatási vagy bírósági eljárások” végrehajtási módjának meghatározásában, feltéve hogy tiszteletben tartják ezen egyezmény 9. cikkének (4) bekezdésében meghatározott követelményeket.

- 45 A Parlament továbbá a Bizottság kontra Írország és társai ítéletre (C-89/08 P, EU:C:2009:742) hivatkozva azzal érvel, hogy a Törvényszék nem tartotta tiszteletben a kontradiktórius eljárás elvét, mivel a Nakajima kontra Tanács ítélet (EU:C:1991:186) alapján kialakult ítélkezési gyakorlatból eredő elveket alkalmazta, anélkül hogy a jelen ügyre nézve releváns voltukat a felek egymás közt előzetesen megvitathatták volna.
- 46 Hozzáfűzi, hogy az ügy körülményei is eltérnek a Racke-ítélet (C-162/96, EU:C:1998:293) alapját képező ügy körülményeitől, amely a nemzetközi szokásjog olyan szabályának megsértésére vonatkozott, amely befolyásolta valamely nemzetközi megállapodás egy rendelkezésének alkalmazását, amelynek közvetlen hatályát nem vitatták.
- 47 A Bizottság emlékeztet továbbá arra, hogy a Bíróság az Intertanko és társai ítéletében (C-308/06, EU:C:2008:312), valamint az Air Transport Association of America és társai ítéletében (C-366/10, EU:C:2011:864) nem végezte el valamely irányelvnek egy nemzetközi megállapodás tekintetében való érvényessége felülvizsgálatát, jóllehet ez az irányelv hivatkozott e nemzetközi megállapodásra.
- 48 A Vereniging Milieudefensie és a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht először is azt állítják, hogy a Lesoochranárske zoskupenie ítéletből (C-240/09, EU:C:2011:125) nem tűnik ki, hogy utalna az Aarhusi Egyezmény 9. cikke (3) bekezdésének esetleges közvetlen hatályára az e rendelkezés értelmében vett, esetlegesen jogorvoslatok tárgyát képező aktusokat illetően.
- 49 Egyrészt úgy vélik, hogy jellegénél és céljánál fogva ez az egyezmény nem képezi gátját annak, hogy a környezetvédelmi szövetségek kérelmére valamely másodlagos uniós jogi aktus érvényességét felül lehessen vizsgálni, másrészt pedig, hogy e felülvizsgálatnak a Fediol kontra Bizottság ítéletben (EU:C:1989:254) meghatározott feltételei teljesülnek, mivel az 1367/2006 rendelet ezen egyezményre, és különösen a 9. cikkének (3) bekezdésére vonatkozóan több hivatkozást is tartalmaz.
- 50 Továbbá azt állítják, hogy valamely általános uniós jogi aktus jogszerűsége kizárólag a nemzeti bíróságok előzetes döntéshozatal iránti kérelem alapján eljáró Bíróság általi felülvizsgálatának lehetősége nem elegendő az említett rendelkezés tiszteletben tartásának biztosításához.
- 51 Végül azzal érvelnek, hogy a Törvényszék tiszteletben tartotta a kontradiktórius eljárás elvét, hiszen megadta a lehetőséget a feleknek arra, hogy a Fediol kontra Bizottság ítélet (EU:C:1989:254) és a Nakajima kontra Tanács ítélet (EU:C:1991:186) alapján kialakult ítélkezési gyakorlatnak a jelen ügyben való alkalmazására vonatkozóan a tárgyaláson állást foglaljanak. Mindenesetre a jelen ügy körülményei eltérnek a Parlament által hivatkozott Bizottság kontra Írország és társai ítélet (EU:C:2009:742) alapjául szolgáló körülményektől.

A Bíróság álláspontja

- 52 Az EK 300. cikk (7) bekezdése (jelenleg az EUMSZ 216. cikk (2) bekezdése) értelmében az uniós intézményekre kötelezőek az Unió által kötött nemzetközi megállapodások, és következképpen e megállapodásokat elsőbbség illeti meg az ezen intézmények által hozott jogi aktusokkal szemben (lásd ebben az értelemben: Intertanko és társai ítélet, EU:C:2008:312, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 53 Azonban az Unió valamely harmadik állammal kötött megállapodása rendelkezéseinek uniós jogrenden belüli hatását a szóban forgó rendelkezések nemzetközi eredetének figyelembevétele nélkül nem lehet megállapítani. A nemzetközi jog elveivel összhangban az ilyen megállapodás tárgyalásáért és

megkötéséért felelős uniós intézmények szabadon megállapodhatnak az érintett harmadik államokkal azon hatásokról, amelyeket e megállapodás rendelkezései a szerződő felek belső jogrendjében kiváltanak. Amennyiben az említett megállapodás kifejezetten nem rendelkezik e kérdésről, a hatáskörrel rendelkező bíróságok és különösen a Bíróság feladata, hogy az EUM-Szerződés által rá ruházott hatáskör keretében döntést hozzon, ugyanúgy, ahogyan a szóban forgó megállapodás Unión belüli alkalmazásának minden más értelmezési kérdésében, többek között e megállapodás szelleme, rendszere vagy szövege alapján (lásd: FIAMM és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-120/06 P és C-121/06 P, EU:C:2008:476, 108. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 54 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy az olyan nemzetközi megállapodás rendelkezéseire, amelynek az Unió szerződő fele, csakis azzal a feltétellel lehet hivatkozni valamely másodlagos uniós jogi aktus megsemmisítése iránti kereset vagy az ilyen jogi aktus jogellenességére alapított kifogás alátámasztására, hogy egyrészt ezen megállapodás természetével, illetve rendszerével az nem ellentétes, másrészt pedig, hogy e rendelkezések a tartalmuk vonatkozásában feltétel nélkülinek és kellően pontosnak tűnnek (lásd: Intertanko és társai ítélet, EU:C:2008:312, 45. pont; FIAMM és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, EU:C:2008:476, 110. és 120. pont; valamint Air Transport Association of America és társai ítélet, EU:C:2011:864, 54. pont).
- 55 Az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdése semmiféle olyan, feltétel nélküli és kellően pontos kötelezettséget nem tartalmaz, amely közvetlenül szabályozná a jogalanyok jogi helyzetét, tehát nem felel meg e feltételeknek. Mivel ugyanis kizárólag „a nyilvánosság azon tagjai[t] [...], akik a nemzeti jogban meghatározott kritériumoknak [...] megfelelnek” illetik meg az említett 9. cikk (3) bekezdésében szereplő jogok, e rendelkezés végrehajtása vagy hatálya semmilyen későbbi aktusnak nincs alárendelve (lásd: Lesoochranárske zoskupenie ítélet, EU:C:2011:125, 45. pont).
- 56 A Bíróság valóban úgy ítélte meg, hogy ha az Unió a Kereskedelmi Világszervezet (a továbbiakban: WTO) keretében megkötött megállapodásokban vállalt konkrét kötelezettséget kíván végrehajtani, vagy ha az uniós jogi aktus kifejezetten e megállapodások meghatározott rendelkezéseire utal, a Bíróság feladata a szóban forgó aktus és az ez alapján hozott aktusok jogszerűségének ezen megállapodások szabályai alapján történő felülvizsgálata (lásd: Fediol kontra Bizottság ítélet, EU:C:1989:254, 19–23. pont; Nakajima kontra Tanács ítélet, EU:C:1991:186, 29–32. pont; Németország kontra Tanács ítélet, C-280/93, EU:C:1994:367, 111. pont; Olaszország kontra Tanács ítélet, C-352/96, EU:C:1998:531, 19. pont).
- 57 Mindazonáltal ezt a két kivételt csakis az alkalmazásuk alapjául szolgáló megállapodások sajátosságai indokolták.
- 58 Elsősorban ugyanis a Fediol kontra Bizottság ítéletet (EU:C:1989:254) illetően meg kell jegyezni, hogy az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben szóban forgó, a közös kereskedelmi politikának különösen a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok elleni védelem tekintetében való megerősítéséről szóló [nem hivatalos fordítás], 1984. szeptember 17-i 2641/84/EGK tanácsi rendelet (HL L 252., 1. o.) 2. cikkének (1) bekezdése kifejezetten utal a lényegében a GATT-ra alapított nemzetközi jogi szabályokra, és az érdekelteket feljogosítja arra, hogy ugyanezen rendelet értelmében benyújtott valamely panaszban a GATT rendelkezéseire hivatkozzanak (Fediol kontra Bizottság ítélet, EU:C:1989:254, 19. pont), míg a jelen ügyben az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése nem utal közvetlenül az Aarhusi Egyezmény konkrét rendelkezéseire, és jogokat sem ruház a jogalanyokra. Következésképpen valamely nemzetközi megállapodás rendelkezéseire való kifejezett utalás hiányában az említett ítélet nem tekinthető relevánsnak a jelen ügyben.
- 59 Másodsorban a Nakajima kontra Tanács ítéletet (EU:C:1991:186) illetően meg kell jegyezni, hogy az ezen ítéletben szóban forgó uniós jogi aktusok a dömpingellenes intézkedések rendszeréhez kapcsolódtak, amely kialakítását és alkalmazását tekintve igen tömör, már amennyiben intézkedéseket határoz meg a dömping gyakorlatának alkalmazásával gyanúsított vállalkozásokkal szemben. Pontosabban, az ezen ügyben szóban forgó alaprendeletet a Közösséget terhelő nemzetközi

kötelezettségekkel, de különösen – a Közösség nevében az 1973 és 1979 közötti kereskedelmi tárgyalások eredményeként létrejött többoldalú megállapodások megkötéséről szóló, 1979. december 10-i 80/271/EGK tanácsi határozattal (HL 1980. L 71., 1. o.) [nem hivatalos fordítás] jóváhagyott – Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikke végrehajtására vonatkozó megállapodásból eredő kötelezettségekkel összhangban fogadták el (lásd: Nakajima kontra Tanács ítélet, EU:C:1991:186, 30. pont). Márpedig a jelen ügyben nem az említett ítélet értelmében vett konkrét kötelezettségeknek az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése általi végrehajtásáról van szó, mivel amint az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdéséből kitűnik, ennek szerződő felei széles mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek a „közigazgatási vagy bírósági eljárások” végrehajtási módjának meghatározásában.

- 60 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy nem tekinthető úgy, hogy az Unió az említett rendelet megalkotásával, amely csakis az uniós intézményekre vonatkozik, és amely egyébként az uniós környezetvédelmi jog tiszteletben tartása érdekében a jogalanyok számára nyitva álló jogorvoslati lehetőségek közül csupán egyet érint, a jelen ítélet 56. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett, az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdéséből a nemzeti közigazgatási vagy bírósági eljárások tekintetében eredő kötelezettségeket kívánta végrehajtani, amelyek az uniós jog jelenlegi állása szerint egyébként alapvetően a tagállami jog hatálya alá tartoznak (lásd ebben az értelemben: Lesoochranárske zoskupenie ítélet, EU:C:2011:125, 41. és 47. pont).
- 61 A fentiek összességéből az következik, hogy a Törvényszék, mivel arra az álláspontra helyezkedett, hogy az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdésére hivatkozni lehet az 1367/2006 rendelet 10. cikke (1) bekezdése jogszerűségének értékelése érdekében, a megtámadott ítéletben tévesen alkalmazta a jogot.
- 62 Ennélfogva, anélkül hogy szükség lenne a Tanács, a Parlament és a Bizottság által a fellebbezésük alátámasztására felhozott további jogalapok vizsgálatára, a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni.

A Törvényszék előtti keresetről

- 63 Az Európai Unió Bírósága alapokmányának 61. cikke értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, a Bíróság a Törvényszék határozatát hatályon kívül helyezi, és ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, illetve határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszékhez.
- 64 A Bíróság úgy véli, hogy a per állása megengedi a határozathozatalt, és hogy a vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelemről érdemben dönteni kell.
- 65 A Törvényszékhez benyújtott keresetük első jogalapjában a Vereniging Milieudeffensie és a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht azzal érvelt, hogy a Bizottság a 2009. április 7-i határozat belső felülvizsgálata iránti kérelmüket tévesen értékelte elfogadhatatlannak azzal az indokkal, hogy általános hatályú intézkedésről van szó.
- 66 Ezt a jogalapot ugyanazon indokok alapján, mint amelyeket a Törvényszék elfogadott, mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 67 A Vereniging Milieudeffensie és a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht továbbá azzal érveltek a keresetük második jogalapjában, hogy az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése érvénytelen, amennyiben az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdése értelmében vett „intézkedések” fogalmát az egyedi hatályú igazgatási aktusokra korlátozza.

- 68 A jelen ítélet 55. pontjából az következik, hogy az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdése nem kellően világos és pontos ahhoz, hogy az uniós bíróság előtt az 1367/2006 rendelet 10. cikke (1) bekezdése jogszerűségének értékelése érdekében hasznosan lehessen rá hivatkozni.
- 69 Következésképpen a kereset második jogalapját is mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 70 Mivel a Vereniging Milieudéfensie és a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht által a Törvényszék előtt felhozott két jogalap egyike sem megalapozott, a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

- 71 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Több peresztes fél esetén a Bíróság határoz a költségek megosztásáról.
- 72 Mivel a Vereniging Milieudéfensie és a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht peresztesek lettek, a Tanács, a Parlament, valamint a Bizottság kérelmének megfelelően egyetemlegesen kötelezni kell őket a Tanács, a Parlament és a Bizottság részéről az elsőfokú eljárás és a fellebbezés során felmerült költségek viselésére.
- 73 Az említett eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése szerint, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, az eljárásba beavatkozó tagállamok maguk viselik saját költségeiket. Következésképpen a Cseh Köztársaság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság a csatlakozó fellebbezést elutasítja.**
- 2) **A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének a Vereniging Milieudéfensie és Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht kontra Bizottság ítéletét (T-396/09, EU:T:2012:301) hatályon kívül helyezi.**
- 3) **A Bíróság a Vereniging Milieudéfensie és a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht által az Európai Unió Törvényszékéhez előterjesztett megsemmisítés iránti keresetet elutasítja.**
- 4) **A Bíróság a Vereniging Milieudéfensiet és a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrechtet kötelezi egyetemlegesen az Európai Unió Tanácsa, az Európai Parlament és az Európai Bizottság részéről az elsőfokú eljárás és a fellebbezés során felmerült költségek viselésére.**
- 5) **A Cseh Köztársaság maga viseli saját költségeit.**

Aláírások